

BENICARLÓ

CRÒNICA

Setmanari d'Informació i Divulgació Cultural
Nº 98 - Any IV - 6 d'octubre 1988 - 100 ptes.

**El domingo
se celebra el
Día del
País Valencià**

Págs. 3 y 4

**Inaugurado
el Centro
Ocupacional
«Baix Maestrat»**

Pág. 7

**Primera parte
de la Entrevista
con Mike Alonso**

Págs. 9-10-11

**El C.D. Benicarló
sigue sin poder
ganar un partido**

Pág. 17

Foto: Ferrer

El Conseller Miguel Doménech inauguró el martes por la tarde el Centro Ocupacional.

Su director, Juanma Torres, le fue explicando todos los detalles, en un recorrido por el Centro

Telèfons d'Interès

Ajuntament	47 00 50
Polícia Municipal	47 00 50
Bombers Voluntaris	47 00 50
Ambulatori S. Social	47 11 98
Servei d'Urgències	47 11 98
Servei d'Aigües	47 16 60
Hidroelèctrica	47 14 00
Correus i Telègrafs	47 09 98
Renfe	47 01 99
Creu Roja	47 10 79
Telegrames per telèfon	22 20 00
Guàrdia Civil	47 06 34
Oficina de Turisme	47 31 80
Butà	47 14 87
Casal Municipal	47 37 16
Parc d'Obres i Serveis	47 03 43
Benicarló-Ràdio	47 51 11

HORARI DE TRENS

Direcció Barcelona

05,23 Expreso
06,54 Interurbano
08,42 Expreso
10,29 Interurbano
11,45 Electrotrén
14,04 Talgo
15,22 Rápido
18,29 Interurbano
20,43 Tranvía (fins

Vinaròs)

Direcció València

07,49 Tranvía
12,44 Rápido
13,05 Rápido
14,23 Talgo
19,05 Electrotrén
20,20 Expreso
21,24 Tranvía
21,42 Expreso

Horari d'Autobusos

- A **Vinaròs**, a tres quarts, des de 8'45 a 19'45.
- A **Peníscola**, al quart, des de 8'15 a 19'15.
- A **Albocàsser**, diari a les 16'30, els dilluns, dimecres, divendres i dissabtes arribe fins a **Culla**.
- A **Càlig**, dilluns i dimecres a les 13'15.
- A **Salzedella**, a les 18'30, diari.
- A **Castelló**, 7'45, enllaç a València, 8'45, 13'45.
- A **Tortosa**, 16'30, enllaç a Barcelona.

FARMÀCIES DE GUÀRDIA

Dijous 6: Jordi Cid, General Aranda, 23.
Divendres 7: Francesc Santos, Major, 1.
Dissabte 8 i Diumenge 9: Empar Carceller, Yecla, 37.
Dilluns 10: Maite Febrer, Toledo, 6.
Dimarts 11: Maores Febrer, Navarra, 8.
Dimecres 12: Jordi Cid, General Aranda, 23.
Dijous 13: Francesc Santos, Major, 1.

SANTORAL

Dijous 6: Bru, Emili i Cast.
Divendres 7: La Mare de Déu del Roser, Sergi, Bacus i Apulei.
Dissabte 8: Simeó, Néstor, Reparada i Thais.
Diumenge 9: La Mare de Déu del Remei, Dionis, Areopagita, Joan Leonardi, Lluís Bertran i Abraham.
Dilluns 10: Tomàs de Villanueva i Eulampi.
Dimarts 11: Soledat Torres Acosta i Placidia.
Dimecres 12: La Mare de Déu del Pilar, Serafí i Domnina.
Dijous 13: Eduard, Gener, Marçal i Florenci.

TAL DIA COM AVUI

Dia 6: Le Corbusier, 1887, Suïza.
Dia 7: Juan Benet, 1927, Madrid.
Dia 8: D. García-Sabell, 1909, Santiago de Compostela.
Dia 9: Saint-Saëns, 1835, París. Jacques Tati, 1908, França. John Lennon, 1940, Liverpool.
Dia 10: Giuseppe Verdi, 1813, Itàlia. Joan Maragall, 1860, Barcelona. Auguste, Lumière, 1862, França. Ivo Andric, 1892, Iugoslàvia. Harol Pinter, 1930, Anglaterra.
Dia 11: François Mauriac, 1885, Burdeos.
Dia 12: Samaniego, 1745, Laguardia. Eugenio Montale, 1896, Gènova.

LA FRASE DE LA SETMANA

Conozco a centenares de maridos que serían felices de volver al hogar si no hubiese una esposa esperandoles. (Groucho Marx).

Teléfono 47 51 11

Benicarló Radio

La Emisora del 92

Editorial

El 750 Aniversari d'una frustració

Aquest 9 d'octubre es celebra el 750 Aniversari de la Conquesta de la Ciutat de València pel rei Jaume I. És la data simbòlica: l'acta de naixement dels valencians com a poble. Jaume I va voler que aquest nou territori que conqueria, tingués una personalitat pròpia i creà el Regne de València al qual dotà de Furs. Desitjava que els valencians ens realitzàrem com a tals i que, en el futur, projectàrem i expressàrem la vigoria d'aquest poble, enllà de les fronteres. I així fou. L'economia tingué un esclat considerable, es comercialitzava amb tota la Mediterrània i, fins i tot, s'arribava a l'Extrem Orient, on hi eren, als ports, els torsimanys o intèrprets per facilitar el comerç que s'hi feia.

Els avatars històrics: Compromís de Casp i la Batalla d'Almansa, sobretot aquesta segona on l'exèrcit castellà va imposar, per les armes, la llengua castellana i Furs castellans, suposà la pèrdua progressiva d'identitat del poble valencià. Els nostres Drets, els que ens atorgà Jaume I, foren xafats, vilipendiats i vexats.

Fins a finals del segle XVIII als valencians ens fou negat el

permís per comerciar amb Amèrica, tot i que l'empresa de conquesta fou finançada en bona part pels valencians.

Les vicissituds del poble valencià n'han estat moltes, però ara cal reflexionar sobre el sentit d'aquest 750 Aniversari.

En aquests moments, després d'haver recuperat la democràcia, la llibertat i, fins i tot l'Estatut hem, quasi perdut, el País Valencià. Per tant quin sentit ha de tenir el commemorar el 750 Aniversari?

Només en pot tenir un, el recuperar la identitat perduda. El enfortir-nos com a poble. El reconstruir un País Valencià que decideixca per ell, sobre ell mateix, progressant, econòmicament, socialment i culturalment. Amb una societat dinàmica, amb idees. Una societat civil amb protagonisme. Que avance segons les pròpies arrels i que mire el futur amb decisió.

Qui pot fer-ho? La burgesia dimissionària d'aquest país nostre, ha renunciat i s'ha recreat en folklorismes desvirtuats i superficials. Una burgesia agrària o de nous-rics, que no ha volgut ni sabut, ignorant, regenerar-se

sobre els valors genuïns, històrics i socials del valencianisme. Allà on el País Basc o Catalunya, la burgesia, ha jugat un paper tan important de redreçament.

L'esquerra, en general, poc operativa, sense mitjans, amb una classe treballadora poc compacta degut a la particular estructura econòmica del País Valencià no va saber recuperar la identitat del poble valencià. Només es salva una part del socialisme que ho reivindicà, però aquesta tendència fou engolida pel pes de la imbricació del comunisme, la social-democràcia-neoliberal i, per una altra banda, per la dreta, sobretot, la més cavernícola.

L'esperança, pot venir, per l'Europa de les nacions o dels pobles, on es tinga en compte i es respecte aquells pobles que ho són, perquè tenen llengua, història, cultura i tradició pròpies i el sentiment de ser-ho. Als valencians només ens falta el veritable sentiment. I si aquest el tenim ens sentirem universals, en una Europa, que supere les fronteres artificioses dels Estats actuals, i els pobles puguen expressar-se segons la seua identitat. Qui ho farà?

BENICARLÓ CRÒNICA

Edita:
Associació Cultural Alambor
C/ Sant Francesc, 101
Casal Municipal
12580 Benicarló
País Valencià

Director:
Josep Vicent
Ferrer i Julià

Consell de Redacció:
Joaquim Bueno i Bosch,
Ramon París i Peñaranda,
Josep Manuel San Abdón i Queralt,
Josep Igual i Febrer,
Pedro Sánchez Láinez,
Maite Gómez Blat

Caps de secció:
J.M. San Abdón, Josep Igual
(Cultura, Espectacles y TV),
Ximo Bueno (Opinió)

Col·laboradors:

Marcel·lí Piñana i Edo,
Joan Ramon Segarra,
Joan Ferré, Vicent Arnau,
Àlvar Añó, Manuel García Grau,
Corresponsal U.S.A.: Vicent Luna

Il·lustradors:

Ximo Mas, Maria Bueno i Bosch

Administració i Subscripcions:
P. Sánchez Láinez i Mayte Gómez

Distribució:
José M. Morales

Publicitat:
Publivaquer, Arcipresfè Bono, 43
(Vinaròs) Tel.: 45 19 35

Imprimeix:

Jordi Dasso, Impressor
Sant Carles de la Ràpita

Dipòsit Legal: CS-605-85

IMPORTANT: La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions publicades és de qui signa l'escrit. La Redacció es reserva el dret d'acurtar el text per motius de compaginació de tots els articles que sobrepassen les 20 ratlles mecanografiades a doble espai. Tanmateix, hauran d'anar signats tots els originals amb l'adreça i DNI, encara que puguen aparèixer amb el pseudònim.

El termini de recepció de les col·laboracions serà el dissabte de cada setmana.

DARRERA LA GATERA

Poc hem avançat

Un any més els valencians anem a celebrar la diada institucionalitzada del 9 d'octubre, dia de Sant Dionís, que enguany s'ha ajuntat amb la commemoració del 750 Aniversari de la suposada entrada de Jaume I a la ciutat de València, i al mateix temps l'articulació d'aquestes terres primer en regne confederat amb els altres de la Corona Catalano-Aragonesa, i després en País Valencià, malgrat que certs polítics van claudicar davant la denominació, inventant-se allò de "Comunidad Autónoma Valenciana", i d'altres signes nacionals. Què li anem a fer! Davant aquests dos actes, que en teoria haurien de ser només festius si la normalitat impera en aquestes terres, ens hem de seguir plantejant qüestions i més qüestions nacionalistes per tal que tots prenguen consciència d'una realitat que ningú ens pot negar sense caure en justificacions dretanes i reaccionàries.

La veritat és que des de les institucions, siga Generalitat, Diputacions, Ajuntaments,..., no s'està fent tot allò que fa falta per normalitzar la nostra llengua i la nostra cultura davant la constant invasió del castellà i la cultura "made in USA", sinó volem que d'ací uns anys només siguin simples records d'un passat històric important. Segurament els polítics ens dirien que ells estan fent moltíssimes coses per posar totes les coses al seu punt: llei de normalització lingüística, la RTVV, les campanyes de promoció culturals, etc.; però sí serien un poc més crítics s'assabentarien de la quantitat d'errades que ha fet, i estan fent, i de les possibilitats que han descartat per no enfadar als "blaveros" ni al poder central, complicant per tant encara més aquest procés de recuperació de la nostra identitat com a poble. Només cal fer referència a tots els afers que han envoltat l'organització del 750 Aniversari i que després de tants anys de reunions de despatx no s'han posat d'acord per realitzar una programació d'actes adients a la data i només han estat picabaralles, enveges, dimissions, canvis de silló,... D'aquesta manera mai podrem donar a la resta de món que som un País i més si ens comparem com funcione, se planifique, se done suport, s'actue,..., en les terres de més al Nord, que amb errades de tot tipus i rectificacions constants han pogut tirar endavant com a cultura pròpia i no com bufona de la centralista.

Ací a Benicarló el treball per a la recuperació de la nostra cultura ha estat interessant en els últims anys gràcies a l'ajuntament i a certes entitats culturals i es-

portives, però no cal fer sonar les campanes al vol perquè encara hi ha moltíssimes coses a fer i aconseguir. Està bé que el consistori utilitze el català com a llengua vehicular en la publicació de propaganda i del BIM, en el reciclatge dels funcionaris, etc., però no així en la utilització real i quotidiana per part d'alguns funcionaris en el desenvolupament de les seues tasques i d'alguns regidors en reunions i plens, que sent valenciano-parlants empenen el castellà per a les seues intervencions. Cal ser més respectuós amb la llengua materna! Potser a les institucions educatives és on més s'ha avançat en la recuperació de la llengua i cultura amb les vies de valencià des de preescolar i cicle inicial, malgrat els constants entrebancs que alguns pares i mestres han posat per tal que l'escola s'adaptara a la realitat exterior.

Als mitjans de comunicació de la ciutat les coses encara estan crues; llevat de "Contes de Vila" i "Benicarló Crònica" que utilitzen assiduament el català en alguns dels seus articles la resta menysprea la nostra llengua, a "Benicarló, dia a dia" hi ha poquíssims col·laboradors que escriuen en català. Tots hem de ser conscients de la importància que té fer veure a la resta de ciutadans que llegir, escoltar, parlar, escriure,..., en català no és cap pecat ni tan difícil!

La situació del valencià a nivell popular no està gens clar, ja que poc a poc ací i a la resta de País ens van invaint tots aquells xics i xiques que fa uns quinze o vint anys els seus pares amb un acte de suprema lucidesa i esnobisme els van començar a parlar en castellà, i ara ens trobem que al carrer la gent gran parle en valencià però la majoria de joves ho fan en castellà, per això de poc ens serveix i ens pot alegrar l'acceptació estadística del valencià, que ha augmentat en els últims anys, quan la mateixa estadística ens diu que el nombre de parlants està baixant alarmantment.

Per tot açò i més cal que de bellnou aquesta diada a més a més de ser un acte festiu ha de ser també reivindicatiu, com ho és el 25 d'abril, per tal que tots els valencians prenguen consciència de la seua identitat nacional, i treballar tots junts per recuperar una cultura que en altres temps va ser mèlic del món i que amb aquest pas va per a sola de sabata!

XIMO BUENO

Artesanías - Regalos - Listas Boda

P^o Marítimo, 7 - Tel. 47 07 03 BENICARLO

Últimament a Benicarló, l'ajuntament ha realitzat una campanya de restructuració vial, amb nous senyals de trànsit, canvi de sentits de molts carrers, asfaltament d'altres...; que ha portat molts de mals de cap als conductors, fins que no s'han adaptat a la nova situació. Però com tots saben aquest canvi encara té certes deficiències per no haver-se programat abans i no tenir massa en compte en algunes actuacions el perquè, l'on?, el com?, el quan?, etc. produint a certs carrers i creuaments més caos i embotellaments que abans.

El mussol aquesta setmana vol presentar als seus penitents lectors la situa-

Ulls que no veuen, accident segur

ció d'un senyal, que quan es van plantar els arbres aquest hivern no es va pensar en canviar-la de lloc, retirar-la uns metres per tal que tots els conductors el pogueren veure sense massa problemes i no com ara que només un es pot assabentar de la seua existència quan el cotxe quasi ja l'ha superat, de vegades ni això, perquè l'arbre més proper el tape. Està clar que la solució no és talar l'arbre, ni pensar que a la tardor no hi haurà cap problema per ser de fulla caduca.

Aquest senyal, emplaçat al primer oval del Passeig de l'Estació, ja ha provocat indirectament alguns accidents circulatoris, sobretot produïts per cotxes foranis que no l'han vist i han xocat amb altres vehicles que pujaven o baixaven pel passeig. Amb les lleis humanes està clar que la responsabilitat és d'aquell que no ha respectat el senyal, però que passarà quan no tan sols seran dos cotxes abonyegats sinó que hauran ferits i morts?

El mussol com a solució perquè aquest creuament, cada vegada més transitat, propose la seua regulació per mitjançant semàfors, hi ha altres llocs menys conflictius i els tenen, malgrat les molèsties que aquestes llumetes produeixen als conductors, però cal reconèixer que és la millor solució per no saltar-se el senyal a la torera.

També hi hauria la possibilitat de canviar la situació de preferències, és a dir, donar prioritat als vehicles que circulen pel carrer Cura la Junta, obligant a cedir el pas als que circulen pel passeig, que per cert cap vegada de l'any supere en circulació a l'altre carrer.

LANCIA Y-10

El Lancia Y-10 gusta a la gente de hoy. Agil en ciudad, potente en carretera, siempre elegante y exclusivo. El Lancia Y-10 ha cambiado la actual concepción del automóvil de prestigio.

LA DIFERENCIA DE VIAJAR EN LANCIA
Véanos en Auto-Vito

Ctra. Valencia-Barcelona Km. 134,7
ó llámenos al Tel. 47 47 03 - **BENICARLO**

Actes del 9 d'Octubre

Divendres 7, a les 8 h.

Conferència: «750 ANIVERSARI DE... DE QUÈ?»
A càrrec de Toni Royo
Projecció del video: «750 Aniversari».

Dissabte 8 - Diumenge 16, de 7 h. a 9 h.

Exposició: «10 ANYS D'ACCIÓ CULTURAL».

Setmana de Video en català, a les 8'30 h.

Dilluns 10: «LA DONA DE VERMELL».

Dimarts 11: «EL FACTOR HUMÀ».

Dimecres 12: «L'ESCOT».

Dijous 13: «SOMNI D'UN CARRER».

Divendres 14: «SIMFONIA DE PRIMAVERA».

Dissabte 15: «PA D'ÀNGEL».

Lloc: CASAL MUNICIPAL

ORGANITZA: ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR
COL·LABORA: IL.LM. AJUNTAMENT DE BENICARLÓ
ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ.

El Conseller Doménech inauguró el Centro Ocupacional «Baix Maestrat»

El Centro Ocupacional «Baix Maestrat» fue inaugurado en Benicarló, con la presencia del Conseller de Treball y Seguridad Social, Miguel Doménech.

Al acto acudieron los alcaldes de la comarca y el director del centro, Juan Torres quien mostró a los asistentes las instalaciones

El conseller Miguel Doménech descubrió una placa conmemorativa en nombre del presidente de la Generalitat, tras lo cual Juan Torres, como director del centro, explicó las funciones del mismo. El conseller se dirigió luego a los asistentes y entre sus palabras indicó «las personas acogidas a este centro podrán ir desarrollando sus sensibilidades como personas que son y nosotros en solidaridad estábamos obligados a darles un centro donde desarrollar sus inquietudes».

Se pasó más tarde a girar una visita a las instalaciones del centro, visitando el taller de madera, mimbre y alfombras; el gimnasio y los lugares de esparcimiento. Una instalación muy amplia en donde las personas allí recogidas tienen una jornada muy completa. El centro cuenta también con una pista para la práctica del deporte.

Este centro inaugurado ayer en Benicarló, es según su director, Juan Torres, un centro de reajuste personal del minusválido psí-

Las Autoridades viendo una muestra de los trabajos que realizan los acogidos al Centro

quico, centrado en jóvenes que han finalizado la edad escolar, con el fin de reproducir el sistema de una empresa normal. El centro tiene una jornada partida en turnos rotativos. Entran por la mañana en el taller de alfombras; luego tienen un tiempo para almorzar, para pasar luego al centro de madera. También tienen labores de reeduca-

ción, rehabilitación, sobre todo para los que llegan sabiendo escribir no lo pierdan. Nuestro fin es que los que no tengan una deficiencia tan elevada es integrarlos con el tiempo en un trabajo normal dentro de cualquier empresa de la zona. Nuestra ilusión sería que en esta zona se creará un centro de trabajo protegido y que estos jóvenes

pudieran acceder al mismo.

En esta actualidad hay en el centro unos treinta jóvenes, en edades comprendidas entre los 18 y 42 años, siendo su capacidad para 50, aunque según su director se podrían acoger hasta 70 personas.

VICENTE FERRER

AUTOMECANICA

NARRO-VALLE, C.B.

Virgen de Montserrat, 17

Tel. 47 42 03

BENICARLO

*Abierto
todo el sábado*

LA FINESTRA DESPULLADA

Dansa i conjur

Darrera les ulleres fosques els silencis dels grans Mestres i la renúncia oficial a lluitar contra els besos lligats per banderoles obscenes, brutes.

— Qui ha posat ací aquestes banderoles?

Desitjo que danses per mi, que t'ajustes els shorts i llences el cigarret, potser una abraçada ens allibere d'aquesta dissort de cansaments.

Dansa per mi, si et plau. Et mostraré allò sagrat d'aquest horitzó de ganivets bruns que desgarren el marbre de la son feixuga que em va matant.

Xerrameca buida, dolls trepitjats per automòbils i el buit de l'ascensor que té gana de quinze dies, i la limousine que es retarda sospitosament, i la boira que s'espesseix per moments, també, la puntual ambulància que enfonsa les ombres passeig avall.

Deixa'm que aplegue els teus cabells en els meus dits de filferro, deixa'm dir-te, com nerviosament t'he somniat en aquestes llargues vetlles de vertigen.

Pit obert, pit desnugat del cavall celest, la boira talla la crinera d'una mirada esquiva, els muscles

d'un reüll de perfils metàl·lics. Paisatge de bromalls!

Aplegar els teus cabells, cremar tota la brossa que vomito, cuidar dels teus fills, llençar fum contra els espills, afaitar-me el bigoti, lliurar-me sense ganyotes, amb els gests purificats, ennoblit.

Digues, sí, has de dir-me que no he arribat massa tard, sé que fumo molt, que el meu cansament no és generós, que la meua nostàlgia, que la meua nostàlgia té sentor de fantasies i mites desmesurats. Digues que no he arribat massa tard, bebem aquest

vi, bebem lentament.

Dansa i deixa l'abric de l'hivern al penja-robes. Potser no hem arribat massa tard. Es tot revolt, però et prometo posar-ho en ordre, ordenar els trencats de la meua ànima, invocar els Vells Mestres de l'Univers, escombrar la pols d'antics sofriments. Dansa i clou-me dolors de la ferida interior, que no minva amb llunès i vins.

Ensenya'm que no he arribat massa tard, enganya'm i abraça'm que tinc agulles de fred al cor.

JOSEP IGUAL

Pub
Cerveceria
Vicente Noguera

Bones Festes

Hernán Cortés, 25
BENICARLO

hernán cortés, 25. benicarló

Hernán Cortés, 44
Tel. 47 10 19
BENICARLO

Campo Municipal de Fútbol

Domingo, 9 de octubre - a las 4'15 de la tarde

Tercera División Grupo Sexto

C.D. Bechí
C.D. Benicarló

L'Ermita de Sant Gregori de Benicarló (II)

L'Edifici de l'ermitori

L'Ajuntament de Benicarló és l'actual propietari de l'edifici que conforma l'ermitori de Sant Gregori. Amb motiu de la desamortització de Mendizabal en el començament del segon terç del passat segle aquest edifici passaria a propietat municipal. Dissortosament l'incendi i conseqüent destrucció de l'arxiu municipal i parroquial per les tropes carlines del general Cabrera en 1838 ens ha privat aclarir fets, sens dubte interessantíssims d'aquesta ermita, com per exemple l'origen i data de construcció de l'ermitori.

Malgrat que en determinats articles i treballs de diversos estudiosos apareix la data de 1716, com la de la construcció de l'actual ermita de Sant Gregori de Benicarló, la data exacta de l'erecció de la primitiva capella resta avui una veritable incògnita. Certament les característiques arquitectòniques de tipus general que presenta l'ermita apunten cap a un estil clarament divuitè, àdhuc la pintura en trompe l'oeil que oscil·la entre elements neoclàssics figurats i estil pompeïà que decora les parets laterals i volta de la capella.

Això no obstant, la presència en el seu interior d'elements gòtics en la seua primitiva ermita i que

segurament durant l'inici del segle XVIII es remodelaria i s'eixamplaria definitivament. D'altra banda sotjant des de dalt de la coberta de l'església hem pogut descobrir la primitiva espadanya soterrada en la paret situada tot just a sobre de l'entrada a la capella de l'ermitori, que s'aprofità per a la nova paret.

Ultra això, confirma la nostra hipòtesi un interessant document existent a l'A.M.V. descobert pel seu arxiver, Sr. Joan Bover, on hi consta que a l'any 1681 ja existia l'ermita de Sant Gregori de Benicarló.

Com a conseqüència del devenir històric s'han produït nombrosos canvis en el seu interior. Així, l'altar actual realitzat en fusta de pi de Flandès i amb frontals d'aglomerat fou realitzat en Cervera durant l'any 1965 pel tallista d'aqueixa localitat D. Daniel Chillida Ballester i finançat íntegrament, —segons testament— per la benicarlanda, membre de la família de "Les Beltranetes", Dª Maria Trinidad White Aragó, finada el 14 de setembre de 1964.

L'anterior altar d'estil barroc, imatges de Sant Gregori, Sants Abdó i Senent, "els sants de la pedra", fou tot cremat i des-

truit en 1936. Tanmateix la vetusta imatge que presideix l'altar actual no formava part de l'ermita. Procedeix d'un antiquíssim forn situat al camí Alcalà, n° 7 de Benicarló, actualment desaparegut. Dalt del seu terrat, a l'interior de la capella, s'assomava al carrer al mateix cap de la romeria. Miraculosament fou salvat pels propietaris en plena guerra civil i donat posteriorment a l'ermitori. Aquesta imatge ha estat qualificada pel professor Rodríguez Culebras com a talla tardo-gòtica, corresponent al primer terç del segle XVI.

Un altre element a destacar el constitueix la campana. L'actual és posterior a la passada contesa bèl·lica, col·locada essent alcalde D. Antonio Lores Fresquet. L'anterior de 1845 fou arrencada en 1936 i transportada a Barcelona per a la fabricació de material bèl·lic. La campana, encara present en molts benicarlandes repicava i anunciava tots els dies l'Àngelus i l'Ave Maria que coincidia amb el migdia real i la fi de la jornada laboral respectivament. En una època en la qual no tothom disposava de rellotge facilitava aquesta informació horària a tot el veïnat.

Però en general la gran activitat de l'ermita ha estat el dia nou de maig, commemoració de Sant Gregori, excepte en determinades avinenteses com la darrera guerra fratricida on al seu interior s'allotja durant prop d'un mes, esposes i fills refugiats de combatents republicans, o en èpoques d'epidèmia on des de sempre ha desenvolupat funcions de llazaret, (documentat segle XIX).

L'ermitori restaurat en 1982 disposa des de principis de l'any 1984 d'un modern servei de bar-restaurant amb personal que s'encarrega de l'atenció de l'edifici. Personal que salvant l'espai cronològic substitueix els humils ermitans de temps pretèrits. Ermitans als quals, paradoxament, pagava l'Il.lm. Ajuntament i vivien d'aquestes modestes quantitats, de la voluntat dels firaires, de les almoines que ells mateixos recaptaven pel poble i de la pseudo-taverna que regentaven.

En els darrers anys, posteriorment a la seua revitalització es celebra la santa missa durant tots els diumenges i dies festius d'estiu.

MARCEL·LI PIÑANA

SEBASTIA - MOLINER, S. L.

ACRISTALACION DE OBRAS
INSTALACIONES COMERCIALES DE SEGURIDAD
VIDRIOS AISLANTES CLIMALIT Y VICLINA
VIDRIOS Y ESPEJOS DE TODAS CLASES
TALLER DE MANUFACTURA DEL VIDRIO

AVDA. MAGALLANES, 157 - TEL. 47 12 12

BENICARLO

Miquel Alonso:

«El Benicarló és un equip que encara s'està fent» (I)

Després d'un inici de temporada un tant incert pels resultats per part del C.D. Benicarló, i de tot un cúmul de circumstàncies que han envoltat a aquesta entitat en els últims temps, Benicarló Crònica ha volgut parlar amb l'entrenador de l'equip, Miquel Alonso, «Mike» per als amics, per conèixer les seues impressions sobre l'actual situació de l'equip i quines perspectives de futur té.

L'entrevista la hem dividit en dues parts, en la primera Miquel ens analitzarà la problemàtica del C.D. Benicarló i en la segona, que apareixerà la propera setmana, ens parlarà d'altres qüestions relacionades al món del futbol i de l'esport en general tant a nivell local com general.

— Quines raons t'han portat a venir a entrenar al C.F. Benicarló?

• Doncs, venir a entrenar al Benicarló van ser per dues o tres raons molt importants. La primera perquè m'ho van demanar, ja que estaven molt malament, en una situació dolenta i llavors me va ser quasi impossible dir-los que no, perquè hagués estat molt fàcil que el Benicarló en la situació en què es trobava haguera perdut la categoria de tercera divisió, la qual cosa feia que havia de venir a Benicarló com una obligació moral, com benicarlando que sóc.

En segon lloc perquè volia traure l'espina que tenia clavada des de la darrera vegada que vaig entrenar al Benicarló i que per unes circumstàncies bastant anòmales vaig haver de plegar i llavors també per això m'agradava venir aquí. I en tercer lloc tornar a estar en una categoria nacional, ja que des que vaig entrenar al Tortosa pràcticament no havia tornat a un equip d'aquesta categoria. Aquests són possiblement els tres motius més importants que me van portar aquí a Benicarló.

— Com veus la tercera divisió, on està immers el Benicarló?

• La tercera divisió és molt forta, és possiblement la més forta de tota Espanya, ací hi ha 22 equips que els poden agrupar en dos grups bastant diferenciats. Un grup que tenen alts

pressupostos, que tenen molts diners i que tenen com aspiració pujar a segona B com el Borriana, l'Onda, el Betxi, l'Ontenient, el Benidorm, el Mestalla,... i després un segon grup intermig i baix en el que ens troben nosaltres.

Aleshores en el grup que ens interesse per lluitar amb ells estan l'Acero, l'Aspense, l'Alacant, l'Algemesí,... i llavors nosaltres entre aquests equips hem de lluitar de valent per poder deixar-ne a tres o quatre darrera, i fer una campanya en la que no patiguésem massa.

— Quins objectius t'has marcat per a aquesta temporada, que pel que dius potser molt difícil per al Benicarló.

• El problema és que vam començar molt tard, vam començar

a entrenar la tercera setmana d'agost ja que no teníem la plantilla muntada i havíem d'anar agarrant els jugadors que ens enviaven, perquè no quedava cap jugador, tampoc vam poder fer cap partit de pretemporada amb equips de tercera per a vore més o menys com estava el nivell i clar hem hagut de fer la pretemporada en els quatre primers partits de la lliga. Llavors en aquests quatre partits ja hem vist una mica amb quins jugadors comptem, quins serveixen per muntar un equip i no per jugar ells sols. Poc a poc hem anat fent una mica de retira i ara anem a buscar tres o quatre homes que ens fan falta per donar solidesa, futbol i completar el Benicarló.

L'objectiu primordial per enguany encara que no està massa clar la possible reestructuració en dues terceres i amb la qual cosa no baixaria cap equip només l'últim promocionaria amb el sisè o setè de la preferent, és comptar amb una base de la plantilla, una base molt jove, amb jugadors que vegem que aprofiten per a aquesta divisió, i llavors per a l'any que ve ara anar observant per la comarca als jugadors que es vegem destacar una mica per completar la plantilla per a la propera temporada i fer un bon paper quedant per la meitat del grup com a mínim.

LES BAIXES S'HAN DONAT PERQUÈ ENCARA ESTEM EN PRETEMPORADA

— Ens podries explicar un poc les raons de les baixes que heu donat aquesta setmana?

• Aquesta setmana s'han donat quatre baixes, a Juan Carlos que venia del Lagunas, un equip de tercera d'allà a Valladolid; a Barris que venia de la preferent català, el Calella; a Valero que venia del Molleusa; i a Salvana que venia de la preferent d'allà a Castella, llavors bàsicament les baixes han estat motivades pels resultats, per la situació que parlàvem abans de què encara estem en la pretemporada i lògicament aquí només busquem que el Benicarló sigue el beneficiat.

Unes baixes s'han donat possiblement perquè alguns jugadors malgrat que tenien aptituds tècniques per jugar en tercera divisió com a persones, com a jugadors del futbol d'equip tenien molts defectes i a més a més creaven un mal ambient dins la plantilla, i uns altres perquè no tenien la qualitat suficient per estar en tercera divisió. I com el pressupost nostre és molt curt hem d'anar gastant els diners amb els jugadors que realment aprofiten per a aquesta divisió.

— Començada ja la lliga hi ha alguna possibilitat de trobar eixos reforços que necessite el Benicarló per a fer front a aquesta temporada?

• Si que hi ha possibilitats, de fet anem mirant i provant jugadors, però és difícil trobar jugadors de talla sobrada per jugar en tercera divisió, però potser encara és massa prompte perquè allà quan estarem a meitat de temporada molts equips de segona B que no paguen, fins i tot molts equips de tercera d'altres regions que tampoc paguen, donen algunes baixes; aleshores te poden sortir jugadors econòmics i rendibles.

Ara bé nosaltres no podem esperar mitja temporada, per tant anem buscant jugadors, bé perquè els coneixen els propis jugadors o bé perquè els conec joc, aleshores seguim buscant tres o quatre homes que faran que la plantilla del Benicarló estiga completa, un hauria de ser un central marcador, que siga un bon marcador per tenir els dos marcadors que fan falta a l'equip; després un home de mig camp que coordinés una mica tota la feina i done serietat a l'equip, i després ens fa falta eixa punta o mitja punta que cree les jugades de gol i les pugua aprofitar. Amb aquests tres jugadors la plantilla quedaria bastant ben compensada i jo crec que a més de tenir força podrem gaudir de vore bon futbol.

— Tu com entrenador de l'equip del Benicarló quina valoració fas de l'actitud de Moya?

• El cas de Moya és un cas una mica especial, vaig estar parlant

amb ell ja que el veia una mica desmotivats, i llavors per circumstàncies que ell no ha volgut explicar, per tant jo exactament no sé els seus motis, ens va informar que no tenia ganes de jugar a futbol, que no estava motivat, aleshores la postura nostra va ser crec que bastant comprensiva. Ell no volia ni entrenar, ni jugar i de moment li vam dir que descansara un mes, tres setmanes o dues i que quan li passara aquesta desmotivació tornara a introduir-se dins l'equip. No sabem ben bé que farà. Encara és un cas que està a l'aire, que s'ha de matisar i concretar una sèrie de coses, però és una llàstima perquè és un jugador que haguera estat aprofitable si el! estés motivat i amb ganes de jugar.

EL BENICARLÓ ENCARA ESTÀ INTENTANT CONJUNTAR L'EQUIP

— Parlant de motivació després d'aquest inici de temporada tan descalabrada com estan els ànims dels jugadors, directiva i del cos tècnic?

• Bé no podem negar que ha estat un començament un poc descalabrat, ara bé jo ja ho tenia present, com he dit abans els quatre primers partits eren de pretemporada per a vore com estava l'equip davant altres de tercera i vore quines mesures s'havien de prendre.

Realment ha estat un començament descalabrat només pels resultats, que han estat una mica escandalosos

com el 0-6 contra el Mestalla o el 5-0 que ens va endosar el Torrent, però aquest diumenge ens ha visitat el Sueca i hem empatat a dos gols, i per a mi és un dels equips que a la llarga estaran en els llocs de dalt perquè ha demostrat que té experiència, ofici i saben jugar i a més a més han demostrat una cosa molt important que només dues ocasions que han tingut en tot el partit ens han fet dos gols.

La valoració que faria és que el Benicarló encara està en transició, intentant conjuntar l'equip i compensar la plantilla per formar un equip que a la llarga pugua donar la cara, per això és molt important que ens hagi passat aquests resultats a principi de temporada perquè és quan té solució, el problema haguera estat si haguérem començat mig bé, guanyant alguns partits o empatar-los a casa i carregar-nos de negatius i tots els mals hagueren sortit a la segona volta quan ja pràcticament no tenen solucions, l'equip se desmoralitzaria i s'enfonsaria encara més, però per exemple contra el Sueca s'ha jugat una primera part sensacional, la segona hem fet dues errades de regional i ens han fet els dos gols, s'ha enfonsat una mica l'equip però després a base de ganes hem pogut remuntar i empatar el partit. La qual cosa vol dir que els ànims dels jugadors no són baixos i que comencen a trobar-se físicament bé,

van entrant en joc i poc a poc donaran més rendiment.

LA DIRECTIVA ENS HA DONAT EL SUPORT EN TOT MOMENT

— Quina relació hi ha entre entrenador, tècnics, directius i jugadors?

• Bé pràcticament la relació que hi ha és molt cordial. Pepe i jo treballem amb els jugadors, estem relacionats amb ells, i jo sóc el qui estic lligat amb la directiva, baix a les reunions que tenen els dilluns on comentem les coses que hi ha, comentem les errades que se troben, parlem de les decisions que s'han de prendre i estudiem de quina manera es pot beneficiar al Benicarló d'acord al pressupost que tenim, com he dit abans és molt reduït comparant-lo amb els d'altres equips de tercera que se'n van dels 20 milions fins a 40 ó 50 milions de pessetes. Llavors nosaltres intentem que amb aquest mínim pressupost del que disposem, poguéssim formar un equipet amb garanties de poder donar la cara en aquesta forta categoria i que la gent es volque una mica més amb el futbol local, i per al proper any poder comptar amb un pressupost més alt qua ajude a muntar un equip amb més garanties de deleitar als aficionats del Benicarló i trencar d'una vegada eixa situació de salvar-se sempre per pèls.

La relació com he dit

Miquel Alonso

és bona, la junta directiva ens ha donat el seu suport en tot moment, tant als serveis tècnics com a la plantilla. Ells són sabedors de com vam començar la pretemporada i saben el que podia passar en els quatre primers partits de lliga, és a dir era una cosa estudiada i que entrava dins dels plans, fins i tot jo tenia plantejat que aquest partit amb el Sueca no haguérem puntuat, en canvi avui hem tret un punt que és molt important de cara als jugadors per tal que es donen compte que als gallets també se'ls pot puntuar si es jogue amb disciplina i amb ganes.

EL SUPORT DE L'AFICIÓ ÉS BASIC PER A L'EQUIP

— Què els demanaries a l'afició del Benicarló? Hauran de tenir molta paciència amb aquest equip quasi de circumstàncies?

• És una cosa molt difícil, perquè l'afició del Benicarló, com ja saps, porta sis o set

anys que va poc al camp de futbol, i més ara que el camp està allà dalt; que li costa anar al camp a donar suport a l'equip sobretot si no veuen espectacle o no gaudeixen de vore com jogue a futbol el Benicarló. Llavors el que els diria a la gent és que enguany s'ho prenguen una mica amb calma, que el seu suport és bàsic per a l'equip, ja que és un equip molt jove, que no està fet per a aquesta tercera divisió i que per tant tindrem entropesades com sempre, però sí que s'intentarà muntar un equip que, a més de ganes com s'ha posat davant el Sueca i amb aquests dos o tres reforços, done futbol i que l'aficionat quan vagi al camp s'ho passe bé perquè el Benicarló correge els 90 minuts i intente guanyar durant tot el partit.

Després lògicament hi haurà equips als que difícilment els podrem guanyar i per tant és ahí on ha d'estar el suport del públic. Cal que tots tinguéssim present que aquesta és una temporada de tran-

sició, de fomentar una bona base de plantilla per a l'any que ve i per això és molt important que d'una vegada es comencen a unificar les dues entitats futbolístiques que hi ha a Benicarló, ja que això facilitarà programar des de baix la tasca a realitzar d'anar millorant cada any, per tal que d'ací quatre o cinc anys pugui sortir un fruit molt important per al futbol local com és que el Benicarló pugui comptar dels 18 jugadors de plantilla amb 10 ó 11 que siguin de la ciutat i a més a més puguin ser titulars en qualsevol moment.

XIMO BUENO

I en la segona part:

— «A Benicarló li falte una política esportiva i moltes instal·lacions».

— «Ser futbolistes no és compatible amb l'estudiar o el treballar».

— «Catalunya és on hi ha més tradició esportiva de tota Espanya».

— Si es volen resultats esportius positius cal promocionar les escoles esportives municipals».

— «Caldria a Benicarló una política de subvencions diferent».

— «La coordinació entre els entrenadors de les diferents categories del futbol local és fonamental».

— «El Castelló s'ha portat malament amb el Benicarló».

Aiguadoliva (VII)

Continuant la nostra recerca avui parlarem dels insectívors i els ocells que tenen una dieta mixta. La majoria són visitants estivals molt actius ja que aprofiten l'estada en aquestes terres per reproduir-se.

Les millors hores per a l'observació, és al matí fins allà a les onze, ja que igual que als homes els agrada protegir-se en una bona ombra, i al vespre a partir de les cinc els tornem a veure en gran activitat que no acabarà fins a la posta de sol.

La **putput o parput** (*Upupa epops*) és un dels nostres ocells més entranyables, el cant del qual conegut de tots se sent de llargues distàncies. Ens podem atançar fàcilment per observar-lo ja que no demostra tenir por de l'home.

D'uns colors bruns i negres, també arrogitos destaquen unes ratlles blanques que porta a les ales i cua. Menjador d'insectes per excel·lència és un gran benefactor de l'home. La reproducció comença a març i acabada deixem de veure la seua cresta.

La **cuereta blanca o pastoreta** (*Motacilla alba*) contràriament a altres insectívors passa l'hivern amb nosaltres, inconfundibles pels moviments que fa amb la llarga cua quan camina. La cuereta s'alimenta caminant per terra de petits insectes i aràcnids.

La trobem a Aiguadoliva i també molt prop de l'home, sobretot la vorem en grans bandades quan un tractor llaura els camps i remou la terra per menjar els

cuquets que surten a la superfície. Si hi ha abundància de menjar permet la presència d'altres individus que l'ajudaran a defensar el territori, i així podrà dedicar més temps a alimentar-se.

Alguns individus estan tot l'any per aquestes terres, la reproducció comença a l'abril o maig, necessita per fer el niu petites cavitats, bé siguen naturals o fetes per l'home.

La **merla** (*Turdus merula*) és sedentària i molt abundant, ràpida, molt astuta, és difícil d'observar. La trobem per tot arreu amb el seu plomatge negre i pic groc. Viu sobretot als arbres. La reproducció comença al maig i es pot estendre fins i tot a l'agost.

L'**abellerol** (*Merops apiaster*) és un dels ocells més bonics de la

nostra avifauna, molt pintoresc de plomatge, a Aiguadoliva és molt abundant i viu en petites colònies. La panxa d'un color blau intens contrasta amb la resta de les plomes grogues, roges i negres.

Com el seu nom indica s'alimenta principalment d'abelles, això justifica el pic llarg que li permet capturar-ne sense fer-li mal.

El niu és una galeria amb una cambra al final, excavada en terra blana. La reproducció comença entre març i abril.

Hi ha moltes altres espècies d'insectívors: mosqueters, aronetes, pit roig, etc. però només he volgut reflectir en aquest article les més curioses o, per a mi, les més interessants.

JOANVI VALLES

REC-
G-
O-

Aventuras
en la
gran
ciudad

CAPITOL

Del
6
al
9
de
Octubre

Recuerde: Lunes día del espectador

O-G-ER

Hombres frente a frente

Día
12

Del
11
al
16

LOTO-PAC

Recuerde: Lunes día del espectador

Academia de Inglés

C/. Juan XXIII, 2 bajos

BENICARLO

Tel. 47 06 63

PAMESA

Distribuidor exclusivo
para Castellón Norte

SUMABE

Carretera Cáliz, 4 - Tel. 47 30 14
BENICARLO

Pabellón Polideportivo Municipal

*Sábado, 8 de Octubre de 1988
A las 7 de la tarde*

Primera División Autonómica:

**SUPER DINOS GANDIA
C.B. MOBEL RECORD -
BENICARLÓ**

Bústia

Castelló de la Plana, 27 de setembre de 1988

Senyor Director:

En la secció "Any bi-xest" del número 96 de la seua revista, J.M.S. parla sobre el nostre partit, Unitat del Poble Valencià, i fa uns comentaris que lamentem, perquè, des del nostre punt de vista, contenen una sèrie d'inexactituds.

UPV no és "un partit leninista que busca aliats", ni en el cas de l'Ajuntament d'Ondara ni en cap altre. En primer lloc, UPV, que es defineix com una formació "nacionalista, d'esquerres i ecopacifista",

no té una "ideologia leninista" com a tal partit, tot i que alguns dels seus militants poden venir de corrents més o menys crítiques d'aquesta ideologia. El que en UPV tenim molt clar és el tema de l'autonomia de cada col·lectiu local, dins dels plantejaments generals del partit, en el seu àmbit d'actuació. Els companys d'Ondara, a partir d'una situació ben complexa, que a bon segur el senyor J.M.S., que han valorat vàlid per a la població i per a la nostra ideologia. Sabia vostè, senyor J.M.S., que el PSOE d'Ondara es troba

dividit en dos grups enfrontats, que l'actual alcalde no compta amb la confiança de la majoria de l'agrupació local del PSOE i que aquests han donat suport indirectament la moció? Sabia vostè que el nostre regidor va presentar un projecte de llei de normalització lingüística que va ser aprovat amb els vots a favor d'AP i CDS, malgrat els vots en contra del PSOE?

No vulga vostè traure conclusions generals d'una problemàtica local molt concreta i determinada. Sovint hem dit que "el PSOE no és la pitjor des-

gràcia que li podria caure al País Valencià". Sabem els interessos que AP i CDS representen, però no ens dirà vostè que darrerament el partit socialista siga precisament el paradigma del progressisme.

De qualsevol manera, pot estar ben tranquil. No som cap partit de dreta que s'ajunta amb altres de dreta. La nostra línia al Parlament Valencià, als més de cent ajuntaments on som presents i, sobretot, en la lluita diària, no va precisament pel camí de la dreta.

UPV-CASTELLO

Carta del Director

Hace unos días un lector remitía una carta a esta revista, virtiendo ataques contra los que nombramos en castellano todo tipo de instalaciones. En vista de que en TVE se está pasando una serie titulada «Tirante el blanco» y el susodicho lector no ha arremetido ante tal atentado lingüístico me ha venido a la memoria que quizás la misma era un ataque personal.

Que el Ayuntamiento haya puesto un letrero en valenciano me parece muy bien, pero si yo quiero nombrarlo en castellano usted no es nadie para impedírmelo, o acaso no se ha leído el texto del esta-

tuto de autonomía de la Comunidad Valenciana. Me da la impresión que usted es un extremista y eso en una democracia sirve para muy poco. Para ser buen demócrata hay que respetar las opiniones de los demás, como primer mandamiento, y si el estatuto permite hablar las dos lenguas usted no es nadie para decirme como tengo que hablar o escribir. Por otra parte le recuerdo que en el mismo pabellón hay una placa, y se escribió en castellano, y nadie se ha muerto por ello. Respecto al programa de fiestas, también en castellano, fue este director quien lo pidió así. Pienso que la revista debe estar al alcance de todos los

benicarlandos (personas que viven, trabajan, o estudian en Benicarló).

Cuando ustedes, los valencianos parlantes, me garanticen unas ventas

semanales de mil ejemplares, no duden que pensaré profundamente el tema y quizás decida que todos los textos vayan en valenciano, mientras tanto, les repito, respeten el estatuto de autonomía.

Frankfurt - Bar Los gemelos

Hernán Cortés, 40 - Tel. 47 43 85
BENICARLO

LONDON
PUB

Cristo del Mar, 28
BENICARLO

CREPAMATIA

FREDERIC ZÜRCHER
LAURENT GIROT

C/ Juan XXIII, s/n. - Tel. 47 42 56 - BENICARLO

The Beach Boys, padres del rock californiano, han vendido ochenta millones de discos a base de glosar las virtudes del surf, la esbeltez de las rubias bañistas y los encantos del amor a la hora del crepúsculo. El cerebro musical de este grupo ha sido siempre **Brian Wilson**.

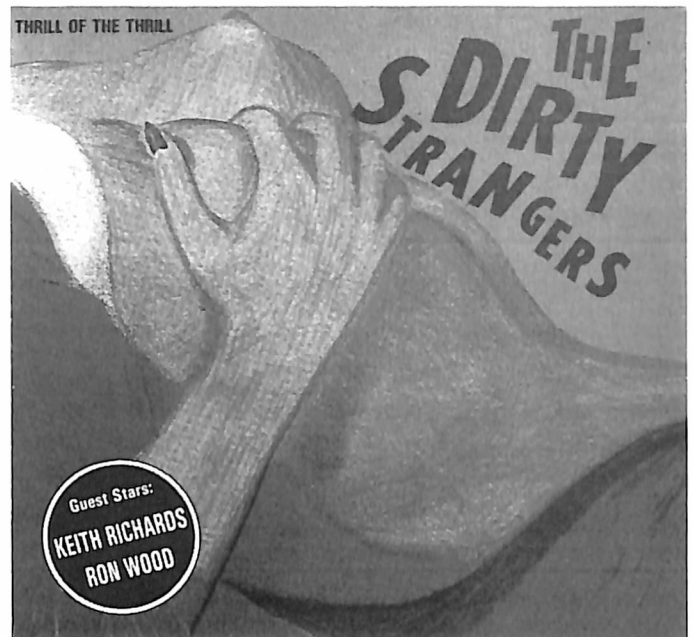
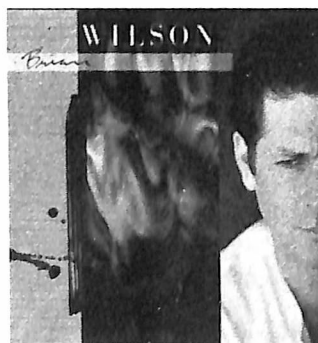
Lo primero que uno advierte al escuchar su nuevo trabajo es un giro copernicano en la temática de Wilson. De los alegres guateques playeros hemos pasado a los lamentos de un depresivo abismático que no resiste el sol: un hombre desesperado, acogotado por la soledad del enfermo, convencido de que si esta vez vuelve a meter la pata, se muere.

Dejando a un lado estas y otras debilidades temáticas —como la sonrojante letra de «Little Children», genuino ejercicio de regresión— indicaremos que la identidad musical de Brian no ha padecido los muy devastadores efectos de la insania «Melt Away», «Baby let your hair grow long», «Night time», o «Meet me in my dreams toninght», por citar sólo

algunas, son deliciosas canciones en las que, como en los viejos tiempos, se mezclan las armonías vocales con los efectos sonoros.

La buena **Orquesta Nacional de Escocia**, bajo la dirección del suizo **Matthias Bamert**, nos rinde el estimulante servicio de ofrecernos con gran pulcritud el poema sinfónico «Pelleas und Melisande», de **Schönberg**, y «Passacaglia» de **Webern**.

Estos dos compositores, pertenecientes a la llamada «Segunda Escuela de Viena», infunden respeto, cuando no pavor, e imponen un más que discreto distanciamiento todavía hoy. No debería ser así, pero la cultural musical entre nosotros no da para más. Dos obras primerizas de sendos autores considerados «cosos» por la mayoría de los aficionados a la música.

LOS MAS VENDIDOS DE MUCHMUSIC

- 1) Mecano. «Descanso dominical».
- 2) J. Sabina. «El hombre del traje gris».
- 3) Tracy Chapman.
- 4) El último de la Fila. «Como la cabeza el sombrero».
- 5) B.S. Dirty Dancing «Banda Sonora Original».

c/ Conde Luchana (Torre Benicarló, bajos)
Telf. 47 01 18 **BENICARLO**

Fútbol El Benicarló cosechó otra derrota, esta vez por 4-0 en el campo del Acero

La quinta jornada tampoco fue propicia para el equipo que entrena Mike Alonso, pues se cosechó una nueva derrota. El equipo benicarlano no demostró capacidad de reacción ante los goles de un Acero, que con el empate a cero en el marcador, fue un equipo dominado por un Benicarló al que le sigue faltando un hombre de area, que sepa pelearse con las defensas, tenga rapidez de ideas, y no se lo piense dos veces a la hora de disparar a puerta. Si el Benicarló hubiese aprovechado sus oportunidades durante la primera media hora de partido a buen seguro que ahora leerían la crónica de una victoria.

El Acero, que aún no conocía la victoria, se encontró con un equipo que no supo cubrir bien las acciones a balón parado. Los cuatro goles llegaron así; dos de córner y dos en faltas indirectas; cuando es más fácil colocarse bien para taponar huecos e impedir remates cómodos. La salida fuerte de los portuenses tras el descanso hicieron encajar rápidamente al Benicarló un segundo gol, que sumado a la expulsión de Pedro (por doble tarjeta amarilla), dejó al once benicarlano en manos de un Acero que solo tuvo que aprovechar dos de los varios regalos que

dio la zaga del Benicarló.

Paco Real, entrenador del Acero, indicó al término del partido que le había gustado el Benicarló, sobre todo durante la primera parte, en donde jugó mejor que su equipo. Coincidió al afirmar, que el segundo gol del Acero, sólo comenzó la segunda parte fue la clave del partido. Resaltó el afán de lucha del equipo, que pese a quedarse con un hombre de menos aún pudieron ganar de atacar su portería.

Por su parte Mike Alonso se quejó de que el Acero hubiese marcado los cuatro goles a balón parado, pues en jugada se cortó todo intento. Es un problema que intentará corregir el entrenador que sigue indicando que le hace falta un delantero de verdad, que sepa aprovechar en los metros finales las jugadas que hace el equipo en ataque.

NOVEDADES

El Benicarló sigue en busca de configurar un equipo que le permita salir del lugar que ocupa y tras el fichaje de Goyo, la pasada semana, y que debutó ya el domingo mostrando su calidad, pese al pésimo estado del terreno de juego, se ha firmado, el mismo lunes, a un centrocampista que la temporada pasada jugó con el Bechí y

que este año no ha entrado en los planes de Villapum. Se trata del centrocampista Manolo García, de veintitrés años, y que curiosamente podría debutar este próximo domingo frente al Bechí su antiguo equipo. Por otra parte la directiva ha concedido

otra baja, a petición del propio jugador, que veía como le resultaba imposible conseguir ser titular; se trata del extremo Michel, que apuntó buenas maneras, pero que no acabó de cuajar dentro de los planes del entrenador.

TERCERA DIVISION

Grupo VI

Villajoyosa, 2 - Onteniente, 6 Torrent, 1 - Alacuas, 2
Bechí, 2 - Requena, 3 Mestalla, 0 - Burriana, 0
Acero, 4 - Benicarló, 0 Ilicitano, 1 - Algemesí, 1
Sueca, 2 - Alicante, 0

Aspense, 3 - Pego, 2
Canals, 1 - Saguntino, 1
Vall de Uxó, 1 - Onda, 0
Denia, 1 - Benidorm, 0

	J.	G.	E.	P.	GF	GC	Ptos.
1. Burriana	5	3	2	0	10	2	8+4
2. Alacúas	5	4	0	1	8	4	8+4
3. Saguntino	5	3	1	1	8	5	7+3
4. Vall de Uxó	5	3	1	1	9	6	7+1
5. Requena	5	3	1	1	6	5	7+3
6. Torrent	5	3	0	2	10	3	6
7. Bechí	5	2	2	1	8	5	6
8. Sueca	5	2	2	1	9	6	6
9. Mestalla	5	2	1	2	13	3	5-1
10. Ilicitano	5	2	1	2	4	7	5-1
11. Onteniente	5	1	3	1	7	13	5+1
12. Benidorm	5	2	1	2	5	4	5+1
13. Denia	5	2	1	2	3	5	5-1
14. Acero	5	1	3	1	6	3	5-1
15. Villajoyosa	5	2	1	2	6	9	5-1
16. Aspense	5	1	2	2	5	6	4-2
17. Algemesí	5	1	2	2	2	4	4
18. Onda	5	1	1	3	2	5	3-1
19. Pego	5	0	3	2	5	8	3-1
20. Alicante	5	1	1	3	3	12	3-1
21. Canals	5	0	2	3	1	77	2-4
22. Benicarló	5	0	1	3	2	18	1-3

Pub 10

Cristo del Mar, 8

Tu lugar de reunión

MOBEL RECORD S.A.

Ctra. Nacional 340 Km. 136-7 Tel. 47 21 11 (2 líneas)
Apartado Correos 82 BENICARLO

**Máximo goleador
del C.D. Benicarló**
Con dos goles: Jandri.

Baloncesto

Pese a perder en Tabernes el Mòbel Record-Benicarló acabó gustando

No resultó positiva la primera salida del Mòbel Record-Benicarló en la presente temporada. Le esperaba un Tabernes Blanques que siete días antes había vapuleado al Di-Mar en su propia cancha. Acudían los benicarlondos con las bajas del base Paco Remolina y el alero Joaquín Sabaté. Ello obligó de salida, que el Mòbel Record-Benicarló presentase a dos juniors en el quinteto inicial: Ruesgas, Villarroya, Cardona, Montañés y Campos.

Sorprendió el equipo que entrena «Cali» en los primeros minutos y logró un esperanzador 3-10. Pero la alegría duró poco. Los de Tabernes movieron el banco, apretaron mucho más en defensa, ante la anuencia de los colegiados y forzaron ataques de tres puntos; canasta y tiro adicional por personal de un

defensor. Ello hizo que en diez minutos el marcador pasase a un 25-10, que luego fue determinante.

Demostró el técnico benicarlondo su buena visión del juego, pues en el descanso mostró a su equipo el punto débil del Tabernes. Los jugadores lo supieron aprovechar y el parcial del segundo tiempo fue favorable por un punto al Mòbel Record-Benicarló, 26-25.

Gustó el trabajo en conjunto del equipo, mientras que los juniors, Ruesgas, Villarroya y Llorach, demostraron tener madera, y que, con una buena dosificación de minutos, y ganas por parte de ellos, pueden perfectamente jugar con comodidad en esta categoría. Les falta mucho camino por recorrer, pero fuera de casa, sin presiones, poco a poco se fueron soltando.

Al término del partido el

entrenador del Tabernes indicó que le había gustado el partido, que los sistemas defensivos habían predominado sobre los sistemas de ataque. Por su parte «Cali» lamentó la «pájara» sufrida por su equipo durante la primera parte, lo que permitió un hueco en el marcador que no se pudo contrarestar.

MÒBEL RECORD S.A.[®]

Ctra. Nacional 340 Km. 136'7 - Tel. 47 21 11 (2 líneas)
Apartado Correos 82 **BENICARLO**

Máximo anotador del Mòbel Record-Benicarló

- Con 28 puntos: **Cardona.**
- Con 22 puntos: **Montañés.**
- Con 17 puntos: **Campos.**
- Con 12 puntos: **Villarroya.**
- Con 10 puntos: **Sabaté.**

RENAULT

AUTOCA, S.L.
SABADO MAÑANA ABIERTO

R-18 GTD FAM.	CS-J
R-11	CS-K
R-6 TL	CS-F
PEUGEOT 505 SRD	CS-I
SEAT-TRANS	CS-K
R-5	CS-M
R-12 TS	CS-F
CITROËN C-15 DIESEL	CS-M
CITROËN BX-DIESEL	CS-M
DYANE 6	CS-I
FORD - F	B-EV
FORD - ORION	CS-L
R-4 FSA	CS-I
R-18 GTD	CS-L
R-18 GTD	CS-K

Tel. 47 11 50 - 12580 BENICARLO

AUTOVINA S/A

TELF. 471950 - BENICARLO

su concesionario PEUGEOT TALBOT

Peugeot 205 GR	CS-O
Peugeot 205 SRD	CS-M
Peugeot 205 SRD	CS-N
Talbot Horizon GTD	CS-N
Renault 4 TL	CS-M
Renault 5 GTL	CS-I
Ford Escort 1.6	B-EZ
Renault 6 GTL	V-AP

Auto Esteller, S.L.

Audi

Avenida Magallanes, 1
12580 Benicarló
Castellón

Ctra. Nacional 340, Km. 141,5
12500 Vinaròs
Castellón

Panda Marbella	CS-J
VW Classic	CS-N
VW Santana	T-N
Renault 11 TXE	CS-M
Renault 14 GTS	CS-K
Peugeot 505 SRD	CS-J
Peugeot 205 SR	CS-L
Talbot Horizon GLD	CS-K
Citroën CX-GTI	CS-I
Ford Granada	CS-I
Ford Fiesta	CS-F

GARANTIA 1 AÑO

TOYOTA

YAMAHA
UT-3MC-0107975-87BK

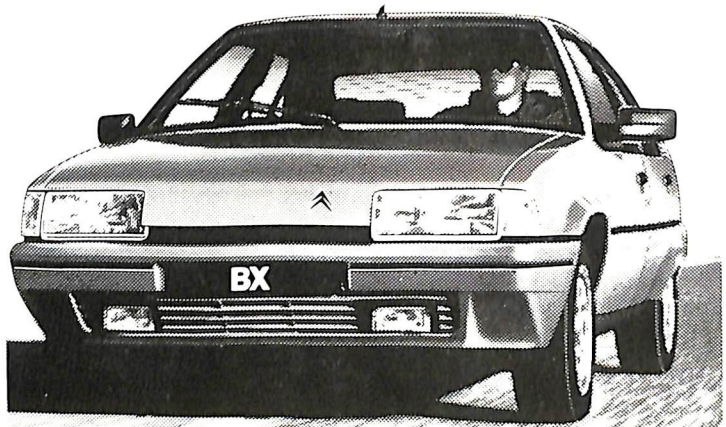
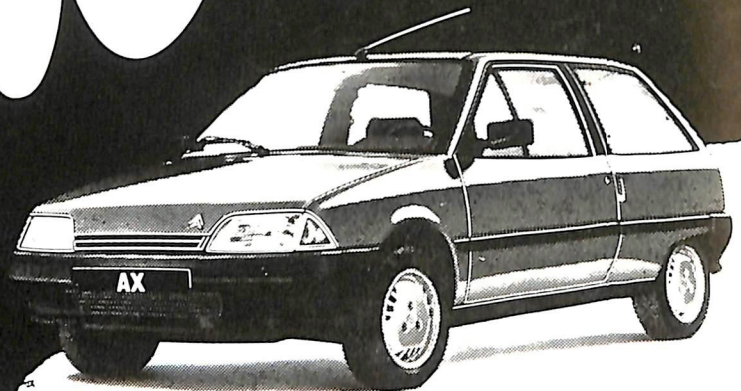

ROCAUTO

Avda. Magallanes, 102
Tels. 47 23 56 y 47 09 42
12580 BENICARLO

SOLO HASTA EL 31 DE OCTUBRE
EN LA RED CITROËN

100.000
PESETAS

Ahorrese 100.000 pesetas en la compra de su nuevo Citroën gasolina (90.000 pesetas vehículos industriales gasolina), si lo financia a 2, 3 o 4 años a través de la Entidad de Financiación de Citroën, con una entrada de solo el 10%.

Condiciones excepcionales al contado.
Aproveche esta magnífica oportunidad para comprar su nuevo Citroën

Talleres FUENTES

Agencia Oficial CITROËN

Nacional 340 - Km. 135'400

Tel. 47 17 41 - BENICARLO